

ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

Η Ελλάδα της ΟΝΕ: Μια δυναμική και εξωστρεφής Ελλάδα

Η ένταξη της Ελλάδας στη ζώνη του ευρώ αποτελεί αξιοσημείωτο επίτευγμα όλων μας και ένα σημαντικότερο ορόσημο στην ιστορία μας. Η χώρα μας είναι πια ανάμεσα στις χώρες με ισχυρές και σταθερές οικονομίες και θα διαμορφώνει μαζί τους την οικονομική πολιτική της Ευρώπης.

Η Ευρώπη βρίσκεται σήμερα σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Τα τελευταία χρόνια, ενώ παρατηρείται σημαντική ανάκαμψη στην ανάπτυξη, η ανεργία συνεχίζει να βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα. Ως αποτέλεσμα, παρά το υψηλό επίπεδο διαβίωσης του μέσου Ευρωπαίου, παρατηρούνται στην Ευρώπη φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού. Η πρόκληση για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για κάθε μια από τις χώρες που την αποτελούν, είναι η επίτευξη πιο δυναμικής ανάπτυξης με ταυτόχρονη κοινωνική συνοχή.

Για την επίτευξη του στόχου αυτού πρέπει να αξιοποιήσουμε όλες τις δυνατότητες που διανοίγονται. Πρέπει να πετύχουμε μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή, αυξάνοντας την απασχόληση και καταπολεμώντας τη φτώχεια. Ο καλύτερος τρόπος για την επίτευξη και των δύο είναι η προώθηση της ανάπτυξης.

Υψηλότεροι ρυθμοί ανάπτυξης απαιτούν:

- Συνετή μακροοικονομική πολιτική με χαμηλό πληθωρισμό και υγιή δημόσια οικονομικά μεγέθη.
- Τόνωση της επιχειρηματικότητας.
- Προώθηση της κοινωνίας της γνώσης και της πληροφορίας, οι οποίες στην εποχή μας αποτελούν πολύτιμους πόρους δημιουργώντας νέες προοπτικές και αψηφώντας περιορισμούς του παρελθόντος, όπως την ύπαρξη συνόρων.

A. Η οικονομική σταθερότητα προϋπόθεση της ανάπτυξης

Είναι γεγονός ότι με την είσοδο της δραχμής στη ζώνη του ευρώ εντασσόμαστε πια σε ένα σταθερό ευρωπαϊκό οικονομικό περιβάλλον.

Ωστόσο, όντας αποκλειστικώς υπεύθυνοι για τη δημοσιονομική και εισοδηματική πολιτική (δεν θα ασκούμε από το τέλος του τρέχοντος έτους νομισματική και συναλλαγματική πολιτική που θα ασκείται πια από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με τις εθνικές κεντρικές Τράπεζες των 12 κρατών-μελών της ζώνης του ευρώ, στο οποίο θα συμμετέχουμε από 1/1/2001) στο εσωτερικό της χώρας, οφείλουμε να τηρούμε τους κανόνες του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Στη χώρα μας το σταθερό οικονομικό περιβάλλον δεν διασφαλίζεται αυτόματα μόνον από το κοινό νόμισμα, το ευρώ, αλλά και από τη δική μας δημοσιονομική προσαρμογή στις προϋποθέσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (χαμηλό δημοσιονομικό έλλειμμα, χαμηλός πληθωρισμός, χαμηλά επιτόκια, συνεχής πτωτική πορεία του δημοσίου χρέους) σε συνδυασμό με την προώθηση όλου εκείνου του πλέγματος των διαρθρωτικών αλλαγών και παρεμβάσεων στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Δεν πρόκειται για άσκηση πολιτικής με "οικονομίστικα" κριτήρια, αλλά για την άσκηση συγκεκριμένης, αυστηρής και συνεπούς οικονομικής πολιτικής, που έχει επίκεντρό της την προαγωγή του ατόμου ως ζωντανού και δημιουργικού κυττάρου της κοινωνίας, τη συνοχή της ίδιας της κοινωνίας μας, την εξέλιξή της και παράλληλα τη συνεχή οικονομική ανάκαμψη της χώρας. Όλα αυτά είναι αλληλένδετα, πουθενά δεν είναι ξεκομμένο το ένα από το άλλο και ο επιτυχής συνδυασμός τους οδηγεί στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας ως συνάρτηση της αύξησης της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της, που συνεπάγονται τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Δεν είναι τυχαίο που λέμε ότι η παρούσα 4ετία είναι 4ετία της απασχόλησης. Όμως, η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας προέρχεται από την αύξηση της παραγωγής, της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας. Η δε εισοδηματική πολιτική πρέπει να παρακολουθεί την εξέλιξη της παραγωγικότητας.

B. Εμβάθυνση του κοινωνικού κράτους

Το σύγχρονο κοινωνικό κράτος, η καλύτερη οργάνωση, η ποιότητα ζωής του πολίτη, αλλά και η αναβάθμιση της ποιότητας της Δημοκρατίας μας είναι κρίσιμοι στόχοι από την επίτευξη των οποίων, όχι μόνο θα κριθεί το έργο μας, αλλά και θα συγκροτηθεί μια μεγαλύτερη προοδευτική πλειοψηφία. Το κοινωνικό κράτος αποτελεί, για μας, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για λόγους ιστορικούς, ιδεολογικούς αλλά και πραγματικούς, την αιχμή του δόρατος της πολιτικής μας.

- / Θέλουμε ένα βιώσιμο και λειτουργικό κοινωνικό κράτος. Και για να το ξεκαθαρίσω οριστικά: Ιδιαίτερα, στην εντός ΟΝΕ εποχή, άσκηση κοινωνικής πολιτικής με δανεικά είναι αδιανόητη. Το κοινωνικό κράτος προϋποθέτει προγραμματισμένες δαπάνες στον εθνικό προϋπολογισμό, αλλά και κονδύλια προερχόμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση με βάση εγκεκριμένα προγράμματα. Και αυτή η πρόνοια έχει ληφθεί για την 4ετία 2000-2004. Αλλωστε, η απαρέγκλιτη, κατ' έτος, εκτέλεση του προϋπολογισμού, σε συνδυασμό με τη μείωση των επιτοκίων και κατ' επέκταση του δημόσιου χρέους, θα επιτρέπουν τη δημιουργία υγιούς πλεονάσματος για την περαιτέρω χρηματοδότησή του.
- / Πέρα από τις πηγές χρηματοδότησης, χρειάζεται να δούμε και την αναμόρφωση των δομών, που αποτελούν μια άλλη εξίσου σημαντική συνιστώσα για τη βιωσιμότητα και λειτουργικότητα του κοινωνικού κράτους. Και για να το πω απλά: Μπορεί χρήματα να υπάρχουν και η έλλειψη οργάνωσης να οδηγεί στην κατασπατάληση πόρων. Και σ' αυτό το κεφάλαιο του κοινωνικού κράτους υπεισέρχεται το στοιχείο της πολιτικής βούλησης. Εάν δεν υπάρχει πολιτική βούληση, δεν θα απαλλαγούμε ποτέ από αγκυλώσεις του παρελθόντος.
- / Και όταν αναφέρομαι στην αναμόρφωση των δομών του κοινωνικού κράτους, εννοώ όλες τις πτυχές και εκφάνσεις του: Το ΕΣΥ, το Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης, την εφαρμογή της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης και τη δικαιότερη διανομή του εισοδήματος μέσω της φορολογικής δικαιοσύνης.

Γ. Ο ρόλος του εθνικού κράτους στη νέα παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα.

Πολλοί αναρωτιούνται ποιος είναι ο ρόλος του κράτους σ' αυτή τη νέα παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κάποιοι φοβούνται τον αφανισμό του εθνικού κράτους. Ο φόβος τους δεν είναι δικαιολογημένος. Για μας, η διαμόρφωση του θεσμικού συστήματος της Πολιτικής Ένωσης θα πρέπει να είναι το αποτέλεσμα της δημοκρατικής σύμπραξης εθνικών και ενωσιακών

θεσμών. Το εθνικό κράτος θα πρέπει να εξακολουθήσει να αποτελεί τη βασική λειτουργική συνιστώσα της Πολιτικής Ένωσης με πλήρη εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η κατανομή των εξουσιών, κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Οι υπερεθνικοί θεσμοί της Πολιτικής Ένωσης θα πρέπει να λειτουργούν σε πλήρη αρμονία με τους εθνικούς θεσμούς και να διασφαλίζουν το συντονισμό των τελευταίων και τη σύμμετρη ικανοποίηση των ιδιαιτεροτήτων τους. Έτσι πορευόμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εμείς δεν θέλουμε την Ελλάδα της εσωστρέφειας.

Εμείς δεν θέλουμε την Ελλάδα της φοβικότητας.

Εμείς δεν θέλουμε την Ελλάδα που αντιμετωπίζει ως «φετίχ» την παράδοση. Παράδοση σημαίνει να δημιουργείς εκ του μηδενός.

Εμείς θέλουμε μια Ελλάδα εξωστρεφή.

Εμείς θέλουμε μια ισχυρή Ελλάδα με ανοικτούς ορίζοντες.

Θέλουμε την ισχυρή Ελλάδα και εργαζόμαστε γι' αυτήν, γιατί έτσι επηρεάζουμε τις εξελίξεις στην Ευρώπη και στη διεθνή σκηνή.

Γιατί έτσι με την οικονομία μας και τη διασύνδεσή της με τις άλλες οικονομίες, αυξάνουμε την ευημερία για όλο και πιο πολλούς. Γιατί έτσι υλοποιούμε στο εσωτερικό μας κρίσιμες πολιτικές προτεραιότητες και επιλογές, όπως την περιφερειακή μας ανάπτυξη, την οικοδόμηση του κοινωνικού μας κράτους, την επιδίωξη μιας καλύτερης ποιότητας ζωής, τη διασφάλιση των εθνικών μας συμφερόντων.

Θέλουμε την ισχυρή Ελλάδα για να είμαστε ως κράτος πιο αποτελεσματικοί. Για να μπορεί τέλος κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνας, όλοι οι Έλληνες, με περισσότερη αυτοπεποίθηση, ικανότητα και γνώση, να διεκδικούν μέσα κι έξω απ' την Ελλάδα περισσότερη συμμετοχή και ωφελήματα. Κατά συνέπεια, ο ρόλος του εθνικού κράτους είναι και θα παραμείνει σημαντικός. Ο ρόλος του εθνικού κράτους μετασχηματίζεται και δεν συρρικνώνεται.

Θέλουμε η Ελλάδα να είναι στην πρωτοπορία των ευρωπαϊκών εξελίξεων, γιατί αυτό επιβάλλουν τα συμφέροντά της. Ποτέ πια στη δεύτερη ταχύτητα. Η Ελλάδα του 21ου αιώνα, η Ελλάδα μέσα στην ΟΝΕ θα είναι καλύτερη, δικαιότερη, δημοκρατικότερη, ισχυρότερη από την Ελλάδα του παρελθόντος. Θα είναι μια χώρα ανοιχτών οριζόντων, προοπτικών και επιτευγμάτων. Εμείς πιστεύουμε στην Ελλάδα, στην ιστορία της, στο ζωντανό πολιτισμό της και στις δημιουργικές δυνατότητές της. Γι' αυτό πιστεύουμε ακράδαντα στο μέλλον της. Γι' αυτό μπορούμε να δώσουμε νόημα σ' αυτό το μέλλον.